

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՀԱՐՑԱԶՐՈՅՑ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՌԱՏԻՈՆԱԿՈՄԻՏԵԻ ԹՂԹԱԿՑԻ ՀԵՏ

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵԱՆ ԻՐ ԶՈՐՐՈՐԴ ՈՒՂԵԿՈՐՈՒԹԻՒՆԻՑ ՎԵՐԱԴԱՐՁԻՆ

ՀԵՐ. — Վեհափառ Հայրապետ, թոյլ
տուէք Սավետական Հայաստանի ռատիո-
կոմիտէի անունից Զեզ մաղթել բարի վի-
րագարձ Մայր Հայրենիք և Ս. էջմիա-
ծին, Զեր երկար ճանապարհորդութեան
ընթացքին թէկ մենք հետեւցինք Զեր
գործունէութեան և այդ մասին հաղորդե-
ցինք մեր ռատիոյ ունկնդիրներին, սո-
կայն շատ հաճելի պիտի լինէք մեզ հա-
մար, եթէ բարի լինէիք Զեր կենդանի
խօսքով պատմել մեր ունկնդիրներին Զեր
ուղևորութեան և Զեր տպաւորութիւն-
ների մասին:

Զեր անոր գիրքին մէջ մեր ժողո-
վուրդը, եթէ ոչ ուղղակի, գոնէ կողմանկի
իրականնութեամբ մը Ազօթքի այդ ընդ-
հանրականութիւնը չէ պատճառը այս
տժգունութեան: Հառվմէտկան բարոյա-
խօսներու գրիչին առկ թափանցողները
երեան կրնան հանել ապրելու ու զգալու
եղանակներ: Յաւնական աստուածաբանու-
թիւնը թելեր ունի որոնք մինչև փիլի-
սոփաները կ'իջնեն:

Բացի բուռն, արագ գրգռումէն, որ
մեր ցեղին կարեւոր գիծերէն մէկն է, և
որ այդ ազօթքներուն մէջ ամենէն աւելի
յաճախուած պարպաւմի ձեւ մըն է, դըմ-
ուար է հանդիպիլ ուրիշ ատրբերու, մեր
նկարագիրը յատկանչազ երկառակու-
թեան, անիշխանականութեան, ստարնու-
թեան, արհամարհաս ըմբռաստութեան, ի-
րերագիտութեան ու գտառական մեղքերուն
որոնց քառութեանը համար հազարամ-
եակներ բաւ չեղան:

Նախօր. — Մեր գրականութիւնը ընդհան-
րապէս աղյատ է այս կարգի տուիթերով: Բայց
պատմիչներն զործն ի մեջուկ իրենց կր-
նանք բարերանալ յանի մը եղանակացութիւններու:
5°. Միջին ԴԱՐ ԵԽ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐԱԿԱՆԱՐ-
ՔԻՒՆ: Մեր Միջնադարը իրը բարոյական

Պատմիչն. — Մեր այս շորքորդ ուղե-
ւորութիւնը արտասահման տեհյ աւելի
քան երկու ամիս, այսինքն Հոկտեմբեր
7էն մինչև Դեկտեմբեր 17, չնաչուած այն
օրերը, որ անցաւցինք Մոսկուայի մէջ,
մեկնումի և վերադարձի առթիւ: Սոյն
ճանապարհորդութեան ընթացքին օդային
գծով մենք կարեցինք աւելի քան 30,000
քիլոմէտր ճամբարյ, այցելելով Անդրիս,
Յորգանան, Եղիպատր և Հնդկաստան:

Բոլոր այս երկիրները մենք տարինք
կենարար ողջոյն և օրհնութիւն մեր
հաւատքի բազմադարեան կեդրոն Մայր

բարեխսանութիւն, իրը ճնշում (pression)
գործեալ հնթակայ չէ եղած լուրջ, վըճ-
ռական սեհուումներու:

Դուք պարապ անզը պիտի աշխատիք
նիւթի կապել այդ ծփուն զգացումները
որոնք աւելի շատ գիրքերէն կը փախչին
քան թէ մարդերէն կը ցրուին՝ գալ,
թափելու համար առածը անհամեմատ խո-
չարցնազ հայելիի մը ծացին:

Դասական գրագէտաները ճիշդ է որ չեն
ախսրժիր մասնաւորներէ, քիչ մը շատ
մատնազ ցուցումներէ: Բայց տառը փո-
խարէն ընդհանրական լորերու վրայ
իրենց հարուածները վճռական գործա-
գրութիւններ կ'ընեն: Այսպէս որ նարե-
կացիի գիտակցութիւնն գէպի ընդհանուր
մարդկութիւն ճառագայթում մը դարձ-
եալ անբռաւական է զործին մէջ, Մնաց որ
իր անձին գիրտգրումը, զայն քանի քանի
անդամ յանձնարարելը, զայն մեղքերու
ապնաւուքին առկ ծակծելի ետքը, Աս-
տուծով լուսուու արքառոնքէն ետքը,
մարդկութ միջինին իրը միջնարդ ընծայե-
լու իր միամաւութիւնը հակառակէն փաստ
կը բերեն:

Յ. ՕԺԱԿԱՆ
(Մացեալի յաջորդին՝ 4)

Աթառ Ս. Էջմիածնին և մեր վերածնած Մայր Հայրենիքն: Իրօք, նաև այս անգամ, արտասահման ապրող Հայ ժաղավորը, ամէն տեղ ուր մենք զանուեցանք, անսահման հրձուանքով և ցնծութեան ազադակներով ընդունեց այդ կենարար օրհնութիւնը, որ մեր միջոցով իրենց կը բաշխուեր և լոեց մեր խօսքը նոյն ոգեսրութեամբ ի մասին Մայր Աթառին հոգեսր, կրթական և չինարարական կեանքի յառաջդիմութեան, ինչպէս և մեր Մայր Հայրենիքի վերաշինութեան և ծաղկման:

Անգամ մը ևս մենք զգացինք և խորապէս միխթարուեցանք տեսնելով, թէ Սփիւռքի հայութիւնը ինչքա՞ն հարազատառնամբ և ջերմութեամբ կը սիրէ իր պատկերու Ս. Երկիրը՝ Հայաստան և իր կրօնական հաւատքի Սրբութիւն Սրբոցը, Ս. Էջմիածինը:

Ամէն տեղ նոյն հայը, նոյն հաւատաւոր և հայրենակարօտ պանդուխտ հայը, որ չի կրնար իր արցունքը զապել, երբ կը խօսակի իրեն Արարատի, Մայր Հայաստանի և Ս. Էջմիածինի մտսին:

Մենք պիտի ոգեկոչենք միայն մէկ դրաւագ, արտայացառութիւնը անմեղունակ աղջնակի մը, որ գուցէ լաւագայնս կը բնորչէ արաւատանմանի հայութեան ապրումը Հայրապետական այցելութեան առթիւ Այդ պատահեցաւ Աղեքսանդրիան Մեր այցելութեան նախորդող օրը, Մելքոնիան Մանկապարտէզի գասահարակչունին կը խօսի իր աշակերտներուն, յայտնելով, թէ յաջորդ օրը Հայոց Հայրապետը իրենց մօտ պիտի գտյա այցելութեան Հինգ ատրեկան աղջնակը, գուսարը Աղեքսանդրիայ շատ ծանօթ ազգայիններէն մէկուն, երբ տաւն կը վերադառնայ, կը վազէ մօրը մօտ և բորձրածայն կը բացազանչէ. «Եմմա, վազը Հայաստանը մեր դպրոցը պիտի գտյա»:

Ամէն տեղ ուր մենք եղանք, բազմար հայեր, բուլոր անխօտիր, երազող քաղցր աչքերով և բարախուն սրտով կը խնդրէին մեզմէ, որ մեր վերադարձին իրենց հարազատ սիրոյ և հաւատարմութեան աղջոյնը բերենք հայոց մայր հոգին և Ս. Էջմիածնին, մայրաքաղաք Ե-

րեանին և խաղաղութեան մէջ ապրաղ ու աճող իրենց Հայաստանի քոյրերուն և եղբայրներուն:

Համաձայն մեր ծրագրին, նախ այցելցինք Լոնտանի հայոց եկեղեցին և համայնքը, ուր այժմ կ'ապրին աւելի քան 3000 հայեր:

Լոնտանի մէջ շատ հաճելի եղաւ մեզի հանդիպիլ Անկիլիքան եկեղեցւոյ Պետ, Քէնթըրպըրի Արքեպիսկոպոս Գերաշնորհ Տաքթ. Մայքլ Ծեմզիին, որ ամբողջ աշխարհի մէջ հոգեսր բարձր նեղինակութիւն վայելող եկեղեցական մեծ գէմք մընէ, ջերմապէս բարեկամ Հայ եկեղեցիին և Ս. Էջմիածնին:

Սուրբ Քաղաք Երուսաղէմ այցելութեան եր մօրերը մեզի պարզեցին հոգեկան անփախարինելի մխիթարութեան պահեր, վասնզի մենք գրեթէ ամէն օր նոր Սրբավայր մը տեսանք և ջերմ հանդիպումներ ունեցանք բարձրասահճան հոգեսրականներու, կրօնական հաստատութեանց և պետական բարձր պաշտօնատարներու հետ, Բացառիկ գոհունակութիւն պատճունեց մեզի մեր այցելութիւնը Ամմանի որբայտական պալատ և մեր զրոյցը Նարին Վեհափառութիւն Հիւսչյն Թագաւորին համարին հոգեկան մանաւագաւութեան և համարի արքան և Աղուանանի հայ ժողովուրդին:

Մենք ուրախ եղանք նոսե Ս. Քաղաքին մէջ անձամբ ճանչնալու և հանդիպումներ ունենալու Երուսաղէմի Յունաց Ամենապատիւ Պատրիարք Բենեդիկտոսի հետ, որ մեր օրերու եկեղեցական պետարակին բացահանդիպի բացահանդիպի մը կը գրաւէ: Մենք ուրախութեամբ մեր օրհնութիւնը տարինք նաև Երուսաղէմի Ֆրանչիսկիան Միաբանութեան և Պատոց, Ասորեսց, Եթովպացւոց և Անկլիքան եկեղեցիներուն և հոգեկորականութեան:

Երուսաղէմի Հայոց վանքին մէջ վայելցինք ամենասրագին հիւրասիրութիւնը Եղիշէ Սրբազնն Պատրիարքին և Սրբոց Յակովիանց Միաբանութեան:

Նարին Ամենապատութիւնը ոչինչ խնայից, որպէսզի մեր այցելութիւնը

մեայ միշտ իր բարձրագոյն մակարդակին վրայ, գառնայ արգիւնաւէտ և մեայ յիշատակութեան արժանի գալիք ժամանականերուն համար: Այս առթիւ Մենք անգամ մը ևս մեր ջերմագին գահունակութիւնը և չնորհակալութիւնը կը յայտնենք Մեր սիրեցիալ հղօրօք եղիչէ Սըրբազան Պատրիարքին և խորապէս կը հաւատանք, թէ մեր սոյն պատմական այցելութեամբ, սերտ և շինարար գործակցութեան նոր սկիզբ մը հաստատուեցաւ Մայր Աթոռիս և Երուսաղէմի Հայոց Առաքելական Ս. Աթոռին միջեւ:

Երուսաղէմի մէջ մենք նախագահնեցինք Ս. Յարութեան Տաճարի նորոգութեան Համազգային Յանձնաժողովի նիստերուն, որոնց արգիւնքը եղաւ ամբողջապէս դրական:

Ս. Քաղաք մեր այցելութիւնը ուրախութեան աղբիւր հանգիստացաւ նուև այլ տեսակէտով: Այնակէն, հղայարական հրաւէր ուղղեցինք Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Գահակալին և երջանիկ եղանք, իրը Հակոմքեր 26ին նորին Սըրբութիւն Խորէն Շնորհազարդ կաթողիկոսը պատասխանելով մեր հրաւէրին, մեծ շքախումբով մը Անթիլիխասէն Երուսաղէմ ժամանեց: Մեր երկուքի եղբայրական սիրոյ ողջազուրումով և փոխազարձ համաձայնութեամբ, վերջ դատան 1956էն ի վեր ծայր տուած անհասկացողութիւնները, վերահաստատուեցան բարեկամական և հոգեսոր գործակցութեան կատարը մեր նուիրազետական բոլոր Աթոռներու միջեւ, նոր էջ մը բացուցած մեր եկեղեցական-ազգային կիանքի մէջ, որու վրայ մենք հաւատացած ենք, թէ հաղոհեաէ պիտի արձանագրուին մեր բոլորի միասնական ճիգերով ձեռք բերուած եկեղեցաշէն ու ազգանուէր գործերը:

Այսօր, Մեր երկար ճանապարհորդութենէն վերադարձին, մենք անգամ մը ևս կը յայտնենք մեր հաստատ համոզումը, թէ մենք և մեր սիրեցիալ եղբայրը Խորէն Կաթողիկոս, արթուն կերպով պիտի հսկենք, որպէսզի Հոկտեմբեր 26ի սկիզբ ամբապէս արժանայ մեր եկեղեցական ու ազգային կեանքէն ներս և գառնայ կենսաբեր ու պաղառատ:

Մեր ուղեարութեան երրորդ հանգըրռուանը եղաւ մեր այցելութիւնը Գանձիրէ և Աղեքսանգրիտ, ուր կ'ապրին մօտ 40,000 հոյեր:

Այնակ, բացի կրօնական արտարզութիւններէ, մենք և մեր ուղեկիցները յաճախ առիթը ունեցանք գանուելու մեր ժողովուրդին հետ, մշակութային միութեանց սրահներուն մէջ, երբ մեր կենցանի խօսքով և պատգամներով կամեցանք հոգեպէս զօրացնել ու ջերմացնել մեր հաւատացեալներու սրտերը, որպէսզի անսանք հաստատ ու անշարժ մեանիրենց կրօնական հաւատարքի վէճմին վրայ և մեան հաւատարիմ հայ ազգային ու հոյրենասիրական լուսաւոր տաւնդութիւններուն: Մշակութային գանազան գահլիճներուն մէջ դասախոսնելու համար հրաւիրուեցաւ մեր շքախումբի անդամ ճարտարապիտ Միքայէլ Մազմանեան, որ հայ ճարտարապիտաւթեան և հայրենի վերաշնուրական նուիրուած իր հմուտ գասախօսութիւններով մեծ հետաքրքրութիւն և ոգեսուրութիւն ստեղծեց ամենուրեք: Ժողովուրդի մէջ մեծ խօսքագոտութիւն առաջացուց նուև «Էջմիածին» փիլմի ցուցադրութիւնը թէ լուսան, թէ Երուսաղէմ, Եղիպատոս և թէ հատազային Հնդկաստան:

Նոյեմբեր 15ին Եղիպատոսէն ուղեարուեցանք Հնդկաստան: Սոյն ճանապարհութեան, բարի եղաւ մեզի ընկերուանու Երուսաղէմի Պատրիարք Եղիչէ Արքիպիկոսոս, որ հրաշալիօրէն լրացուց և ամբողջացուց մեր առաքելութիւնը ի Հնդկաց աշխարհ, իր թանկացին զործակցութիւնը ընծայելով մեզի բոլոր ասիթներով:

Նախ եղանք Տեղի, ուր այցելեցինք Հնդկաստանի Հանրապետութեան Նոխագոհ Վահմաշուք Տաքթ. Ռաահան Բրիշնային, մեծանուն Վարչապետ Ճառաւահարութ Նեհրուին և այլ պիտական անձանց:

Երեք օր Տեղի մետէ յետոյ, Մատրասի վրայով մեկնեցանք գէպի Քոթթայամ, կեղբօնը հնդիկ քրիստոնեայ Մալապար Եկեղեցիին: Հնդկաստան կ'այցելէինք յատուկ հրաւէրովը ծերունազարդ Պատիլիոս Բ. Սըրբազան Կաթողի-

կոսին, գերագոյն պետք Մալապար Եկեղեցին, որու իշխանութեան ներքե կը գտնուին մօտ մէկ և կէս միլիոն հնդիկ քրիստոնեաներ, ուզզափառ միաբնակներ։ Այցելցինք իրենց ութք թեմական կեղծրանները, եկեղեցիներ և վանքեր, և ամենուրեք հանդիպեցանք բազմահազար հնդիկ քրիստոնեայ հաւատացեալներու, որոնք որատառվար ցնծութեամբ կը դիմուորէին և կ'ողջանէին Մեզ, անվերջանալի հանդիսաւոր թափօրներ կազմած, նուազախումբիրավ, ծաղկազարդ կամարներով և երրիմ նոյնիսկ փիզիրավ և դիշերային հրավառութեամբ։ Քաթթայամի մէջ հարկ եղաւ, որ մենք պատարագինք և քարոզինք բացօդեայ, 15,000 քրիստոնեայ հնդիկներու ներկայութեան։

Նորին Արքութիւն Պատիլիսս Բ. կաթողիկոսի հետ ունեցանք յասուկ խորհրդագութիւններ, որով առաւել ամրապնդեցինք մեր երկու գուանակից եկեղեցիներու կազիրը և միանաբար փափաք յայտնեցինք աշխատանք տանիլ, որպէսզի մեր եկեղեցիները և մեզի գաւանակից միւս եկեղեցիները՝ Ասորական, Եթովպական և Ղապոց, առաւել իրարու ժամանանք, առաւել իրարու հետ աշխատակիցինք միանալով և յաւչարական գործունէութեան դիմունի վրայ։

Այցելցինք նաև Հնդկաստանի հայ եկեղեցական համայնքները՝ Մատրոս, Պոմպէյ և Կուկութու Հայկական հին կեդրաններ, փառաւոր անցիւով և յաւչարաններով և նուիրտական գերեզմաններով։

Այսօր գովելի աշխատանք կը տանին կալվածոյի և Պոմպէյի եկեղեցական վարչութիւնները և Հայկական Միութիւնը, Մհծապէյ գնահատանիլի է Կուկութոյի Մարդաբարձրական ճնմարբանի գոյսութիւնը և անոր առարծ աշխատանքը, ուր հայեցի գաստիբարտակութիւն և միջնակարգ ուսումն կը ստանան շուրջ 140 երկսա աշակերտներ, շատերը եկած Պարսկաստանէն և Միջին Արեւլքէն։

Վասահ ենք, թէ Ս. Էջմիածնէն մեր տարած օրհնութիւնը և վերածած Մայր Հայրենիքի կենդանի իրականութիւնն ու ծաղկումը, հոգեկան ամուր պատուանգաններ և կեանքի ազրիւներ կը հանդիսանան նաև հնդկահայ պատուական ժողովուրդին համար։

Ամփոփելով մեր խօսքը և եզրակացնելով, կրնանք վկայել, թէ սոյն Հայրապետական ուղևորութիւնը արտասահման, ունեցաւ հնակեալ դրական արդիւնքները։

Ս. Էջմիածնի աստուածոյին օրհնութիւնը, անդամ մը ևս միխթարուեցաւ և հոգեպէս զօրացաւ Սփիւռքի հայութիւնը։

Վերահասատուեցաւ Հայ Եկեղեցւոյ միանականութիւնը, որով առաւել ամրապնդաւեցաւ և խաղաղեցաւ Սփիւռքի հայութիւնն եկեղեցական-ազգային կեանքը և նոր, լւաւաւոր հեռանկարներ բացաւեցան հայուպահպանման նույիրական գործի ունիլի յոշազ կազմակերպման համար միցելու ձիգերավ։

Լիակատար յոշազաւթեամբ պատկուեցաւ Երաւանէմի Ս. Յարութեան պատմական Տաճարի վերանորոգութեան գործը։

Առաւել ամրապնդաւեցան Հայաստան-եաց Եկեղեցւոյ եղբայրական կապերը Անկիւքոն Եկեղեցւոյ, Յոյն Օրթասաքր Եկեղեցւոյ և Մոլոպարի Հնդիկ Քրիստոնեայ Եկեղեցւոյ հետ։

Եւ վերջապէս, մեր ուղեարութիւնը նպաստ մը հանդիսացաւ աշխարհի խոզական ժողովութեան և ժողովուրդներու բարեկամութեան համար մզուսպ մարդասիրական պայքարի ճանապարհի վրայ։

Մենք այս անգամ ու կը վերադառնանք Մայր Աթոռ խորապէս միխթարուած ու լւաւատիս դէսպի Հայ Եկեղեցին և Հայ մզուսպուրդին ապագան։

Այսուհետեւ կրկը մէջ, Ս. Էջմիածնի կամարներուն ներքե, մեր ստքի տակ հոգը ամուր է և ապահով, մեր կեանքը խաղաղ է և յառաջընթաց, իսկ այնահեղ, Սփիւռքի մէջ, հոյութեան հոգին առողջ է և կենդանի, վառ ամէն անդ մեր սուրբ հաւատքը և մեր մշակոյթի լուսեղին ջանք։

Թող Աստուած օրհնէ մեր Եկեղեցին, մեր նույիրապետական Աթոռները և հոմայն մեր ժողովուրդը, որ ի Հայաստան և ի Սփիւռք աշխարհի, և պահէ ու պահպանէ զանանք խաղաղութեան և բարօրութեան մէջ, այժմ և յաւիսեան։ Ամէն։

ՎԱԶԳԵՆ Ա.

ԱԱՑՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԿ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵԽԱՅՐ ՀԱՅՈՑ

28 Դեկտեմբեր 1963

ԷջՄՄԱՆԹԻ